Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35041
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

no semp uera: sed apparet solutio est. Nam qui obiicit non
dissoluit uerisimilitudinem: sed non esse necessaria probat.
Quare semp contingit defendentem magis q̃ accusantem
habundare ppter hanc deceptionem. Nam tu accusator per
probabilia confirmat: semper q̃ quod ut plurimu est obiecti-
onem heat: non enim esse probabile: sed semp at necessariu:
no est eadem solutio q̃ non sit probabile: et q̃ no sit necessa-
riu. Itaq; iudex deceptus putat: si ita solutu est: aut pro-
babile no esse: aut sibi no iudicandu ut dicebamus. Sed
no ex necessariis tantu iudicandu est: uerum etiam ex pba
bilibus: id enim est optima sententia iudicare. Quare non
satisfacit tu soluat: probetq; no esse necessariu. Sed solue-
dum est: quod no probabile quod eueniet: si obiectio magis
ut plurimu est. Dupliciter aut potest huiusmodi esse:
aut tempore aut rebus ipis. Firmissima uero est: si utq;
Nam quod sepius sit: id magis probabile est. Resultan
autem et signa: et que ex signis sunt enthymemata:
etiam si uera sunt: ut prius dictu est. Nullu enim
signu syllogismo coligit: ut nos ex analitice patuit.
contra exempla id eadem que tonc probatia est diss-
luitio. Nam si quid habemus nec sit solutu est: sed q̃
non sit necessariu: et aut plura aut sepius aliter
sin uero et plura et sepius sit pugnandu: aut no esse sile
id de quo agitur: aut no similiter: quandamq; in esse
differentiam. Argumenta uero et que sunt ex argu-
mentis sunt enthymemata: non possunt solui: q̃ sylo-
gismo no colligant. Quod etiam ex resolutiuis patuit.
Quare restat probare q̃ ita sit ut dicitur. Q̃ si patet
ita esse: et argumentum esse insolubile iam id redditur:
tum omia p demonstrationem facta sunt sinteriora re-

Capitulu 26 De amplificatione re

Amplificatio autem et attenuatio no e enthymemat
elementum: idem enim elementu dico et locum. Nam